

Spring ud med maj...

...tanker over en måned...

Hvis jeg skulle vælge en måned, der sagde noget særligt om Jesus, så ville jeg måske vælge maj.

Naturligvis kunne det også være december måned, hvor han kom til verden og lyste i mørket. Men maj måned minder mig alligevel om Jesus, som ingen anden måned på året. For i maj måneds naturbillede ser vi tusindvis af eksempler på, hvordan Gud – i overført betydning – åbner sig op for mennesker. Og da Gud åbenbarede sig for mennesker skete det jo netop i skikkelse af Hans søn, Jesus Kristus.

Bøgetræet har sin helt egen historie og plads i foråret...! Blomsterne springer ud i fuldt flor og lægger endelig farve til en ellers trist og nuance-mat have. De sidste anemoner kommer frem, mens de første er ved at forsvinde igen.

Mælkebøtterne lyser op overalt – hvis de får lov – og tulipaner står ranke og kigger næsten majestætisk ud over bedets kant. Æbletræerne har travlt og skynder sig at springe ud inden syrenerne tager al opmærksomhed med deres velkendte duft af forår. Bøgetræet har sin helt egen historie og plads i foråret.

For mange mennesker er det forår i det øjeblik, at bøgen springer ud. Og en tur i skoven i maj måned er et betagende skue i grønne farvetoner for enhver. Man kan næsten fysisk mærke den grønne farve og røre underskovens tæppe af grønne planter med sine egne hænder, når man ser P. C. Skovgaards maleri, ”Bøgeskov i maj” fra 1857, som på fineste vis gengiver foråret og maj måneds natur.

I maj måned holder de fleste kirker konfirmation – også i Store Taastrup kirke. De unge konfirmander står på tærsklen til et langt voksenliv fyldt med udfordringer. Og med et udtryk fra motorsporten kan man sige, at konfirmanderne får ”en rullende start” når de træder ud af kirkedøren, og ud midt i den livskraftige og sprudlende natur. Det er som om, at naturen råber ”Kom ud og nyd livet – det vil dig godt” til konfirmanderne. Ja, man skulle næsten tro, at Gud har planlagt konfirmationsdatoen netop til at falde sammen med Hans skaberværks fineste stund.

(”Bøgeskov i maj”, P.C. Skovgaard, 1857, Statens Museum for Kunst)

Alt dette minder mig om Jesus. For alt dét, som sker i naturen omkring os i maj måned, fortæller mig, hvad der skete, da Guds Søn blev født ind i vores verden. I det Gamle Testamente var evangeliet om Jesus allerede begyndt at skyde små knopper.

Der blev set frem til, der skulle komme én – en Messias, en verdens Frelser. Profeten Esajas talte om et lys, der skulle skinne i mørket, og nu ved vi, hvad han mente. Før var Gud skjult, men i Jesus blev han synlig. Med Jesu komme til verden blev det muligt for mennesker, at blive frelst. Før troede vi, at frelsen var gemt i os selv – at vi kunne frelse os

selv. Men med Jesus gjorde Gud det klart for os, at Hans frelse måtte komme ude fra – fra Gud. Som det står så præcist i Johannesevangeliet, at *"for således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv"*.

Guds kærlighed til mennesker er så stor, at han ofrede sin egen søn for vores skyld. Og ligesom naturen springer ud før øjnene af os, så vi kan nyde den og få glæde af alle de frugter, som den frembringer – så kan vi også nyde og få glæde af den frugt, som Jesus frembringer hos os, nemlig Guds rige til den, som tror.

Naturen springer ud i maj måned. Guds åbenbarede kærlighed til mig og alle andre mennesker, springer også ud, i skikkelse af Jesus Kristus. Måske ikke kun i maj – men dog i mig!

Og det sker, når troens varme vinder over fornuftens kolde vinter.

Mads Zachodnik